

[Holger Eriksen.]

ejerne af de nye enfamilieshuse er lykkelige over, at de får nedbragt deres nominelle husleje; men spørgsmålet rimeligt eller urimeligt kan jo også godt vurderes f. eks. ud fra et samfundsmæssigt synspunkt, det kan vurderes ud fra et lejersynspunkt, og i så fald fjerner man i hvert tilfælde ingen urimelige virkninger ved gennemførelsen af dette forslag.

Den højtærede finansminister udtalte sin glæde over, at man nu kunne føre linjen videre, idet huslejeforhøjelsen på 25 pct. fik virkning også over for ejerne af enfamilieshuse. Må jeg her føje til, at den højtærede finansminister jo klart og tydeligt har givet udtryk for, at dette forslag ikke giver en eneste øre mere i kassen, altså ikke en eneste øre i merudgift for parcelhusejerne, taget i alt. Så er det, jeg kunne lide at rejse det spørgsmål: når en huslejeforhøjelse på 25 pct. ikke medfører én eneste øres merudgift for parcelhusejerne, hvor mange procents udgiftsforhøjelse vil parcelhusejerne så få, hvis der sker en ny huslejeforhøjelse på 25 pct.? Jeg finder ikke, at den linje, der er anlagt her, er temmelig klar, tværtimod. Vi kan tage mange procent af nul, og det er ligegyldigt, hvor mange vi tager, så giver det alligevel som resultat nul.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Det ærede medlem hr. Foged spurgte: hvad begrundet finansministerens tro på, at man ikke får en skattereform igennem inden den 1. juli? Ja, det, der begrundet denne tro, er det indtryk, jeg har fået af at læse i aviserne, hvad der bliver sagt fra de forskellige partier. Jeg har det indtryk, at der ikke er nogen mulighed for at komme igennem så tidligt, at en skattereform kan træde i kraft den 1. juli, og mere kan der vel ikke siges om det. Jeg kunne godt anføre bestemte menneskers udtalelser om, at regeringen ikke skulle have nogen penge o.s.v.; men det ligger sådan for mig, at der ikke er nogen særlig grund til at tro, at vi kan blive færdige så hurtigt, at en skattereform kan træde i kraft den 1. juli. Det kan være, jeg har en forkert opfattelse på det punkt; det skulle kun glæde mig, hvis det var muligt at komme hurtigere igennem.

Der bliver spurg, hvornår regeringen kommer med sit forslag. Regeringen har

fremlagt sit forslag; det ligger jo i det udvalg, der arbejder med lovforslaget om en merværdiafgift, ganske vist kaldt for en skitse, men dog alligevel så konkret i retning af angivelse af lønmodtagerfradragets forhøjelse, proportionalsskattetrækkets forlængelse, børnetilskud, personfradrag o.s.v., at der her er et ganske godt grundlag, synes jeg i hvert fald, til at begynde en drøftelse af en skattereform. Det er ikke noget færdigt lovforslag, der foreligger, men det var vel også meningen — sådan har jeg da opfattet det — at man i dette udvalg skulle have en chance for at drøfte tingene.

Der er også fremlagt forslag fra anden side: der foreligger jo det konservative folkepartis forslag, der foreligger et — var jeg lige ved at sige — udmærket forslag fra socialistisk folkeparti med mange gode ting i, så der ligger altså 3 forslag i dette udvalg. Jeg ved godt, at venstre endnu ikke har samlet sig sammen til at komme med et forslag; der er udarbejdet en pjece, men den siger ikke noget helt konkret, så jeg tror ikke, det ærede medlem hr. Foged skal efterlyse, hvornår regeringens forslag kommer; det var måske mere passende at efterlyse, hvornår venstres forslag kommer, sådan at man også kunne have dette forslag med i udvalget til en nærmere drøftelse af en skattereform.

Jeg tror ikke så meget på, at det, der er brug for nu, er, at regeringen kommer med et udarbejdet skattereformforslag, når man har disse udspil i udvalget. Det er jo også et spørgsmål, hvor mange penge der er til en skattereform. Mon ikke situationen er den, at man simpelt hen må arbejde sig frem til en skattereform, tage de forskellige problemer op til drøftelse, både de dækningsmæssige problemer og de andre problemer, og så efterhånden finde ud af, hvilke muligheder der er for at lave en skattereform? F. eks. kan man ikke udarbejde en skatteskala uden at vide: hvor mange penge er der til dette, hvor mange muligheder har man for at ændre skalaen, hvor langt kan man gå med proportionalsskattetrækket f. eks. — det koster jo en masse penge at forlænge proportionalsskattetrækket.

Jeg synes ikke, det er realistisk at sige, at regeringen skal komme med et fuldt færdigt udarbejdet forslag. Nej, lad os få en saglig drøftelse i udvalget om alle de